

Ngoài ra, trong vụ án còn có các đương sự không kháng cáo nên Tòa án không triệu tập.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo cáo trạng của Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Yên Bái và bản án hình sự sơ thẩm của Tòa án nhân dân tỉnh Yên Bái, nội dung vụ án được tóm tắt như sau:

Khoảng 22 giờ ngày 21/12/2016, trong khi đang hát Karaoke tại quán “V” thuộc tổ 34, phường H, thành phố Y thì Quách Duy V làm quen với cháu Nguyễn Thuỳ D cũng đang đi hát cùng bạn tại quán này. Khi làm quen được với D, V đã mời D vào phòng hát của mình, V và T có hứa với D là sau khi hát xong sẽ đưa D về nhà.

Sau khi hát xong, vào khoảng 23 giờ cùng ngày Nguyễn Anh T sử dụng xe mô tô biển kiểm soát 17B-X chở cháu D và V đi ra đại lộ N. Khi đi đến gác chắn tàu, do có tàu hoả đi qua nên T dừng xe. Lúc này cháu D không muốn đi cùng T và V nữa nên xuống xe để tự đi về, thấy vậy Quách Duy V đã dùng tay tát vào mặt D rồi kéo D lên xe. Sau khi tàu đi qua, T tiếp tục điều khiển xe đưa D và V đến công viên Yên Hòa để V và D ngồi nói chuyện. Tại công viên, V nói chuyện với D với mục đích để được quan hệ tình dục nhưng D không đồng ý. Trong quá trình nói chuyện, do D tỏ ý không muốn về nhà nên V đã nảy sinh ý định đưa D vào nhà nghỉ, cho uống thuốc kích dục để thực hiện việc giao cấu với D. V và T khi đó đã nói là sẽ thuê nhà nghỉ để D nghỉ còn hai người sẽ về nên D đã đồng ý đi cùng đến nhà nghỉ. Khi V điều khiển xe mô tô chở D và T đến cổng nhà nghỉ Phương Thuý thuộc tổ 26, phường Yên Ninh, thành phố Y, V đã dừng xe lại và cởi chiếc áo khoác bò đang mặc đưa cho D mặc vào để che áo đồng phục học sinh của D rồi bảo T đưa D vào thuê nhà nghỉ trước, còn V sẽ vào sau. Sau khi thuê được phòng nghỉ số 103, T đã gọi điện cho V, khoảng 10 phút sau V đến và lên phòng khách sạn. Tại đây V và T tiếp tục tán tỉnh D, V dùng tay sờ ngực D và gạ gẫm để được quan hệ tình dục nhưng D không đồng ý. V đã ra hiệu cho T cùng đi ra hành lang khách sạn để bàn với T việc sẽ cho D uống thuốc kích dục, T đồng ý nên đã vào phòng khách sạn lấy cốc và chai nước lọc đem vào nhà vệ sinh cho V. V đã hoà tan một viên thuốc kích dục do bị cáo chuẩn bị từ trước vào cốc nước và đem vào phòng cho D uống. Cháu D đã uống một ngụm to nước có hòa thuốc kích dục rồi trả lại cốc cho V. Bị cáo Quách Duy V thấy cháu D uống không hết đã đổ số nước thuốc còn lại vào nhà vệ sinh rồi vào nằm trên giường với D và tiếp tục cùng với T tán tỉnh, dụ dỗ D quan hệ tình dục. Một lúc sau do ngấm thuốc nên D kêu nóng và tự cởi bỏ áo khoác, V và T đã cùng nhau dùng tay sờ ngực và bộ phận sinh dục của D. Do bị ngấm thuốc kích dục nên D không có hành động ngăn cản gì nên V đã cởi quần áo của D ra và tự cởi quần áo của mình rồi thực hiện hành vi giao cấu với D. Sau khi V giao cấu với D xong thì T tiếp tục quan hệ tình dục với D.

Sau khi quan hệ tình dục với hai bị cáo, cháu Nguyễn Thuỳ D thấy ở vạt áo đồng phục học sinh của mình có vết máu nên đã cầm áo đi vào nhà vệ sinh để giặt áo và vệ sinh bộ phận sinh dục. Sau đó, cháu mặc quần áo và tự đi về nhà.

Đến ngày 23/12/2016, cháu Nguyễn Thuỳ D đến Công an thành phố Y để tố giác việc Quách Duy V và Nguyễn Anh T đã hiếp dâm D vào ngày 21/12/2016.

Tại bản Kết luận giám định pháp y về tình dục số 02/TD ngày 06/01/2017 của Trung tâm Pháp y tỉnh Yên Bái đã kết luận đối với Nguyễn Thuỳ D:

- Không có dấu vết tổn thương trên cơ thể và bộ phận sinh dục ngoài.
- Màng trinh rách mới tại vị trí 03 giờ.
- Trong dịch âm đạo không có tinh trùng.

Tại Bản án hình sự sơ thẩm số 47/2017/HSST ngày 28/12/2017, Tòa án nhân dân tỉnh Yên Bái đã tuyên bố các bị cáo Quách Duy V và Nguyễn Anh T phạm tội “Hiếp dâm trẻ em”. Áp dụng các Điều 45; 53 và điểm b khoản 3 Điều 112 của Bộ luật Hình sự: Xử phạt bị cáo **Quách Duy V 20 năm tù**. Thời hạn tù tính từ ngày bị cáo bị bắt tạm giữ, tạm giam 27/12/2016. Xử phạt bị cáo **Nguyễn Anh T 20 năm tù**. Thời hạn tù tính từ ngày bị cáo bị bắt tạm giữ, tạm giam 27/12/2016.

Ngoài ra, Tòa án sơ thẩm còn quyết định về trách nhiệm dân sự, xử lý vật chứng, án phí và thông báo quyền kháng cáo theo quy định của pháp luật.

Ngày 04/01/2018, các bị cáo Quách Duy V, Nguyễn Anh T có đơn kháng cáo bản án sơ thẩm với nội dung xin giảm hình phạt.

Tại phiên tòa phúc thẩm, bị cáo Quách Duy V thay đổi kháng cáo kêu oan cho rằng bị cáo không có hành vi giao cấu với cháu D và đề nghị minh oan cho bị cáo; bị cáo Nguyễn Anh T thừa nhận hành vi phạm tội đề nghị Hội đồng xét xử giảm hình phạt.

Đại diện Viện kiểm sát nhân dân cấp cao phát biểu quan điểm về việc giải quyết vụ án như sau: Qua quá trình thẩm vấn công khai tại phiên tòa, bị cáo T thừa nhận hành vi phạm tội, thành khẩn khai báo, ăn năn hối cải; bị cáo V không thừa nhận hành vi giao cấu với cháu D thay đổi kháng cáo kêu oan, nhưng tại biên bản hỏi cung 28/12/2016 có ghi âm, ghi hình có luật sư, các bị cáo đã thừa nhận hành vi phạm tội, nên không có căn cứ cho rằng các bị cáo bị ép cung, mớm cung, nhục hình. Do đó, Tòa án cấp sơ thẩm tuyên xử các bị cáo về tội “Hiếp dâm trẻ em” là có căn cứ, đúng pháp luật. Tại phiên tòa hôm nay, bị cáo T thành khẩn khai báo và có nộp tiền án phí sơ thẩm, khắc một phần thiệt hại cho bị hại. Đề nghị Hội đồng xét xử ghi nhận trong bản án phúc thẩm. Tuy nhiên, với hành vi phạm tội của các bị cáo thì không có căn cứ để xem xét giảm hình

phạt cho bị cáo T và không chấp nhận kháng cáo kêu oan của bị cáo V. Do đó, đề nghị Hội đồng xét xử giữ nguyên bản án sơ thẩm.

Luật sư Nguyễn Văn Hải bào chữa cho bị cáo Quách Duy V tranh luận: Bị cáo V không thừa nhận hành vi phạm tội. Ngày 22/12/2016, bị hại có đơn tố cáo, đến ngày 25/12/2016 có kết luận giám định xác định trong dịch âm đạo không có tinh trùng, nhưng lại không giám định máu của bị hại để xác định chất kích dục còn trong cơ thể của bị hại hay không? Bị cáo T khai V cho bị hại uống thuốc kích dục nhưng có nhìn thấy thuốc kích dục như thế nào không thì chưa được điều tra làm rõ; tại bút lục số 124-125 D khai T là người cầm 3 viên thuốc kích dục. Tại phiên tòa V không thừa nhận đã sử dụng thuốc kích dục cho D uống là phù hợp lời khai của D tại Cơ quan điều tra. D khai V xuất tinh trong âm đạo D, nhưng giám định xác định không còn xác tinh trùng trong dịch âm đạo. Ngoài ra, có nhân chứng Nguyễn Anh Tiến đi cùng D, D nói D có người yêu, muốn mời người yêu đến phòng hát của V và người yêu của D là Tiến. Do vậy, cần xem xét D có quan hệ với người đàn ông khác trước các đối tượng đang bị quy kết hay không? Đề nghị Hội đồng xét xử xem xét chấp nhận kháng cáo của bị cáo Quách Duy V, hủy bản án sơ thẩm, trả hồ sơ để điều tra, xét xử lại.

Luật sư Hoàng Hữu Thắng bào chữa cho các bị cáo Quách Duy V và Nguyễn Anh T: Tại phiên tòa hôm nay, gia đình bị cáo T đã nộp biên lai thu tiền bồi thường 6.500.000 đồng tiền khắc phục cho người bị hại, nộp tiền án phí sơ thẩm và thành khẩn khai báo, ăn năn hối cải, đề nghị Hội đồng xét xử xem xét giảm một phần hình phạt cho bị cáo T. Đối với bị cáo V thay đổi kháng cáo kêu oan vì cho rằng lời khai của T không đúng, đề nghị Hội đồng xét xử xem xét chấp nhận kháng cáo của các bị cáo.

Luật sư Ngô Thanh Mai bào chữa cho bị cáo Nguyễn Anh T tranh luận: Việc điều tra thu thập chứng cứ của Tòa án cấp sơ thẩm chưa đầy đủ, toàn diện, căn cứ xác định tội phạm có hay không thì chưa được làm rõ. Trong vụ án này không có việc dùng vũ lực, giả sử có thuốc kích dục thì phải xác định có hay không thuốc kích dục, tên thuốc là gì hàm lượng như thế nào; Cơ quan điều tra chỉ đưa ra kết luận chung chung dùng thuốc kích dục để quan hệ tình dục là chưa thỏa đáng. Khi các bạn của bị hại đã ra về rồi nhưng bị hại lại tự nguyện ở lại nên không có dấu hiệu ép buộc trong vụ án này. Đề nghị Hội đồng xét xử xem xét chuyển tội danh cho các bị cáo sang tội Giao cấu với vị thành niên có mức hình phạt nhẹ hơn, để đảm bảo tương lai cho các bị cáo, đề nghị Hội đồng xét xử giảm hình phạt cho các bị cáo.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1] Về hành vi phạm tội: Tại phiên tòa hôm nay bị cáo Quách Duy V thay đổi nội dung kháng cáo, không xin giảm hình phạt mà kêu oan cho rằng mình không phạm tội như Tòa án cấp sơ thẩm đã tuyên.

Căn cứ vào các tài liệu, chứng cứ được thẩm tra công khai tại phiên tòa phúc thẩm; căn cứ vào kết quả tranh luận tại phiên tòa, trên cơ sở xem xét đầy đủ, toàn diện chứng cứ, ý kiến của Kiểm sát viên, của hai bị cáo, của người bào chữa; Hội đồng phúc thẩm xét thấy: tại phần xét hỏi Bị cáo V không thừa nhận có hành vi hiếp dâm cháu Nguyễn Thuỳ D, trong khi đó bị cáo Nguyễn Anh T thừa nhận toàn bộ hành vi phạm tội như nội dung vụ án đã nêu; Hội đồng xét xử cho đối chất giữa hai bị cáo T và V thì bị cáo T vẫn khẳng định cùng V thực hiện hành vi giao cấu với cháu D. Điều này phù hợp với các lời khai trước đây của bị cáo V tại cơ quan điều tra Công an tỉnh Yên Bái có trong hồ sơ như Bản kiểm điểm do V viết ngày 28/12/2016 (BL 207), Biên bản hỏi cung của cơ quan điều tra (BL 235).v.v. thì V khai đều có nội dung: tôi dùng tay sờ vào ngực D nhưng D không đồng ý gạt tay tôi ra, tôi dậy uống nước và tôi nhớ có một viên thuốc kích dục để ở trong Túi áo khoác và tôi gọi T ra ngoài cửa bàn với T cho D uống thuốc kích dục, T đồng ý; tôi vào lấy viên thuốc đó hòa vào cốc nước rồi đưa cho D uống, khi D ngấm thuốc...sau đó tôi và T thực hiện việc giao cấu với D. Quách Duy V còn khai khẳng định: Theo tôi nhận thức nếu tôi không cho D uống thuốc kích dục thì tôi chắc chắn sẽ không thực hiện được hành vi giao cấu với D vì trước đó tôi đã sờ mó và đòi quan hệ thì D đã không đồng ý.

Như vậy có đủ căn cứ xác định: Khoảng 23 giờ ngày 21/12/2016 sau khi hát Karaoke tại quán “V” thuộc tổ 34, phường H, thành phố Y thì Nguyễn Anh T và Quách Duy V hứa với D là sau khi hát xong sẽ đưa D về nhà. Thực tế T và V không thực hiện lời hứa mà sử dụng xe mô tô biển kiểm soát 17B-X chở cháu D và V đến công viên Yên Hòa để V và D ngồi nói chuyện. Tại công viên, V nói chuyện với D với mục đích để được quan hệ tình dục nhưng D không đồng ý. Trong quá trình nói chuyện, do D tỏ ý không muốn về nhà nên V đã nảy sinh ý định đưa D vào nhà nghỉ, cho uống thuốc kích dục để thực hiện việc giao cấu với D. V và T khi đó đã nói là sẽ thuê nhà nghỉ để D nghỉ còn hai người sẽ về nên D đã đồng ý đi cùng đến nhà nghỉ. Khi V điều khiển xe mô tô chở D và T đến cổng nhà nghỉ Phương Thuý thuộc tổ 26, phường Yên Ninh, thành phố Y, V đã dừng xe lại và cởi chiếc áo khoác bỏ đang mặc đưa cho D mặc vào để che áo đồng phục học sinh của D rồi bảo T đưa D vào thuê nhà nghỉ trước, còn V sẽ vào sau. Sau khi thuê được phòng nghỉ số 103, T đã gọi điện cho V, khoảng 10 phút sau V đến và lên phòng khách sạn. Tại đây V và T tiếp tục tán tỉnh D, V dùng tay sờ ngực D và gạ gẫm để được quan hệ tình dục nhưng D không đồng ý. V đã ra hiệu cho T cùng đi ra hành lang khách sạn để bàn với T việc sẽ cho D uống thuốc kích dục, T đồng ý nên đã vào phòng khách sạn lấy cốc và chai nước

lọc đem vào nhà vệ sinh cho V. V đã hoà tan một viên thuốc kích dục do bị cáo chuẩn bị từ trước vào cốc nước và đem vào phòng cho D uống. Cháu D đã uống một ngụm to nước có hòa thuốc kích dục rồi trả lại cốc cho V. Bị cáo Quách Duy V thấy cháu D uống không hết đã đổ số nước thuốc còn lại vào nhà vệ sinh rồi vào nằm trên giường với D và tiếp tục cùng với T tán tỉnh, dụ dỗ D quan hệ tình dục. Một lúc sau do ngấm thuốc nên D kêu nóng và tự cởi bỏ áo khoác, V và T đã cùng nhau dùng tay sờ ngực và bộ phận sinh dục của D. Do bị ngấm thuốc kích dục nên D không có hành động ngăn cản gì nên V đã cởi quần áo của D ra và tự cởi quần áo của mình rồi thực hiện hành vi giao cấu với D. Sau khi V giao cấu với D xong thì T tiếp tục quan hệ tình dục với D. Với những tình tiết nêu trên thì hai bị cáo đã phạm tội “Hiếp dâm trẻ em” theo quy định tại điểm b khoản 3 Điều 112 của Bộ luật Hình sự năm 1999 như Tòa án cấp sơ thẩm đã tuyên là có căn cứ.

[2] Xét tính chất mức độ về hành vi phạm tội của hai bị cáo là rất nghiêm trọng, đã xâm hại đến quyền **tình dục** của người khác được pháp luật bảo vệ, đặc biệt hơn người bị hại là trẻ em là đối tượng được nhà nước, xã hội, gia đình chăm sóc, bảo vệ. Hành vi phạm tội của các bị cáo không những ảnh hưởng trực tiếp đến danh dự, nhân phẩm của người bị hại mà còn gây phần nộ và gây tâm lý hoang mang tới cộng đồng dân cư địa phương, dư luận xã hội. Do đó cần phải được xét xử nghiêm minh để trừng trị người có hành vi phạm tội và phục vụ công tác phòng chống loại tội phạm nguy hiểm này.

Tại phiên tòa sơ thẩm cũng như tại phiên tòa phúc thẩm hôm nay bị cáo V vẫn thể hiện thái độ không ăn năn hối cải, quanh co, chối tội nên Hội đồng xét xử không chấp nhận kháng cáo kêu oan của bị cáo V và không chấp nhận luận cứ bào chữa của luật sư đề nghị hủy bản án sơ thẩm, trả hồ sơ để điều tra, xét xử lại. Hội đồng xét xử chấp nhận đề nghị của đại diện Viện kiểm sát nhân dân cấp cao giữ nguyên bản án sơ thẩm đối với bị cáo V, bị cáo V phải chịu án phí hình sự phúc thẩm.

Tại phiên tòa sơ thẩm bị cáo T không thừa nhận hành vi phạm tội đối với cháu D nhưng tại phiên tòa phúc thẩm hôm nay bị cáo T tỏ ra ăn năn hối lỗi, thừa nhận hành vi phạm tội như nội dung nêu trên. Xét thấy, bị cáo T đã thành khẩn khai báo và nhận thức được hành vi phạm tội của mình sẽ có ý nghĩa trong quá trình cải tạo, rèn luyện, tu dưỡng để sớm trở thành người tốt nên đây được coi là tình tiết mới được Hội đồng xem xét áp dụng tình tiết giảm nhẹ tại điểm p khoản 1 Điều 46 Bộ luật hình sự khi quyết định hình phạt đối với bị cáo.

Sau khi xét xử sơ thẩm, bị cáo Nguyễn Anh T đã tác động để gia đình nộp thay bị cáo số tiền bồi thường tổn thất về danh dự, nhân phẩm cho người bị hại Nguyễn Thuỳ D là 6.500.000 đồng và nộp tiền án phí sơ thẩm. Đây cũng là tình

tiết mới thể hiện thái độ chấp hành pháp luật nên được áp dụng điểm b khoản 1 Điều 46 để giảm nhẹ hình phạt cho bị cáo T.

Từ phân tích trên, có căn cứ chấp nhận kháng cáo của bị cáo Nguyễn Anh T xin giảm hình phạt và bị cáo T không phải chịu án phí hình sự phúc thẩm.

Các Quyết định của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, không bị kháng nghị đã có hiệu lực pháp luật kể từ ngày hết thời hạn kháng cáo, kháng nghị.

Vì các lẽ trên,

Căn cứ vào điểm b khoản 1, khoản 2 Điều 355 và điểm c khoản 1 Điều 357 của Bộ luật tố tụng hình sự;

QUYẾT ĐỊNH:

[1] Không chấp nhận kháng cáo của bị cáo Quách Duy V; giữ nguyên bản án sơ thẩm về hình phạt đối với bị cáo V.

Chấp nhận kháng cáo của bị cáo Nguyễn Anh T; sửa bản án sơ thẩm về hình phạt đối với bị cáo T.

Tuyên bố các bị cáo Quách Duy V và Nguyễn Anh T phạm tội “Hiếp dâm trẻ em”.

Áp dụng các Điều 45, Điều 53, (điểm b, p khoản 1 Điều 46, Điều 47 đối với bị cáo Nguyễn Anh T) và điểm b khoản 3 Điều 112 của Bộ luật Hình sự năm 1999;

- Xử phạt bị cáo **Quách Duy V** 20 (hai mươi) năm tù. Thời hạn tù tính từ ngày bị cáo bị bắt tạm giữ, tạm giam 27/12/2016.

- Xử phạt bị cáo **Nguyễn Anh T** 17 (mười bảy) năm tù. Thời hạn tù tính từ ngày bị cáo bị bắt tạm giữ, tạm giam 27/12/2016.

[2] Xác nhận bị cáo Nguyễn Anh T đã bồi thường xong 6.500.000 đồng cho người bị hại và án phí hình sự sơ thẩm (đã nộp tại các biên lai của Cục thi hành án dân sự tỉnh Yên Bái).

[3] Về án phí: Bị cáo Nguyễn Anh T không phải nộp án phí hình sự phúc thẩm.

Bị cáo Quách Duy V phải nộp 200.000 đồng án phí hình sự phúc thẩm.

[4] Các Quyết định của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, không bị kháng nghị đã có hiệu lực pháp luật kể từ ngày hết thời hạn kháng cáo, kháng nghị.

Bản án này có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án./.

Nơi nhận:

- VKSNDCC tại Hà Nội;
- TAND tỉnh Yên Bái;

TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa
(đã ký)

- VKSND tỉnh Yên Bái;
- Công an tỉnh Yên Bái;
- Cục T.H.A DS tỉnh Yên Bái;
- Trại Tạm giam Công an tỉnh Yên Bái;
- Các bị cáo (thông qua Ban giám thị T.T.G);
- Lưu HS, VT, Phòng HC-TP TANDCC.

Ngô Anh Dũng